

63. Urunk, igéd köt össze...

1. U - runk, i - géd köt ősz - sze min - ket, Hogy itt áll -
Ez gyújt - ja láng - ra ér - zel - mün - ket A sze - re -

junk szent egy - ség - ben. És hív a kegy - nek szent i - gé - je,
tet - ben és hit - ben.

Hogy a - ma nyáj ö - rö - mé - ben, Mely Jé - zus - sal van

szün - te - len, Most mind - nyá - junk - nak le - gyen ré - sze.

2. Az a szív, mely Urát elhagyja, S mindegyre vétet követ el,
Sötétségben jár ide s tova, El a világ gyönyörével,
Nem részesül az dicsőségben; De ki a főben, Jézusban,
Az igazságban, hitben van: Az él a tagok közt hűségben.

3. A hitalap, amelyen állunk, Jézusunknak drága vére;
Üdvöt csak Krisztusban találunk, Ő mindnyájunk legfőbb kincse.
Az ígére híven vigyázunk, Mint szabályra, minden helyen;
Ez az, amit közös néven Szent egységnek, szent népnek mondunk.
4. Mily szép és áldott az életünk, Hogy megbékéltünk Istennel!
Már itt szent egységben élhetünk, Mit adott ígéretével;
S ezt tudva, lángol szent érzelmünk. Isten megszentelt házára
Kegyének teljét árasztja; Itt lakik Isten, kit szeretünk.
5. Az Atya szereti gyermekit, Lelke bennünk Abbát kiált;
A Fiú a bűnöst megmenti, És örök igazságot ad;
A Szentlélek ad békességet, És örömet nyújt mindennek,
Nyugalmat ad a szíveknek, S léleknek, testnek erősséget.